

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211262
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3123211262.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu:
A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C. XXX, občan SR, práv. zast.: Advokátska kancelária LUKAJKA & PARTNERS s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Jesenského 7713/12, IČO: 52 471 420 proti žalovanému: D. A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C. XXX, občan SR, práv. zast.: PACTIO, s.r.o. so sídlom v Trenčianskej Turnej, Lúčna 491, IČO: 36 862 452, za účasti intervenienta na strane žalovaného E. F., nar. XX.XX.XXXX, občianka SR, bytom G. H. G. I., J. K. XXXX/XX, práv. zast.: LAW FIRM s.r.o. so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Špitálska 2209/10, IČO: 36 867 209, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. novembra 2024, č.k. 14C/43/2023-77 v spojení s opravným uznesením č. k. 14C/43/2023-114 zo dňa 28. júla 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému a intervenientovi **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, každému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému a intervenientovi priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania, každému vo výške 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Na vec aplikoval ust. čl. 2 CSP, § 137 písm. c/ a § 230 CSP, § 457 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 29.11.2023 domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, pozemku C-KN parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 5.333 m², evidovanej na katastrálnej mape, nachádzajúcej sa v k.ú. C. C., zapísanej na LV č. XXXX v podiele 1/1 a náhrady trov konania. Žalovaný je aktuálne zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností, ktoré nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou od E. F. a táto ju nadobudla kúpnu zmluvou od neb. L. B., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX - matky žalobcu. E. F. a poručiiteľka sa v kúpnej zmluve dohodli na cene 33,75 eur/m² a peňažná suma mala byť uhradená formou notárskej úschovy na Notárskom úrade Mgr. Zuzany Karasovej so sídlom Piaristická 442, Trenčín na účet poručiiteľky pred podpisom kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva obsahovala osvedčený podpis poručiiteľky zo dňa 03.12.2019 podľa osvedčovacej knihy č. 108/2019 pred Obcou Selec a totožnosť bola preukázaná občianskym preukazom č. XXXXXXXX. Dňa 21.12.2019 predávajúca zomrela a ku dňu jej smrti nebolo vydané právoplatné rozhodnutie o povolení vkladu s tým, že nehnuteľnosť bola predmetom konania o dedičstve. V rámci dedičského konania po zložení finančných prostriedkov do notárskej úschovy a následným prevodom týchto finančných prostriedkov na jednotlivé účty dedičov, dedičia súhlasili, aby

žalobca nadobudol nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 12D/47/2020, Dnot 16/2020 zo dňa 10.08.2020 sa stal žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Žalobca ako dedič zaslal dňa 10.08.2020 E. F. odstúpenie od zmluvy s odôvodnením, že nezaplatila kúpnu cenu včas, v súlade s ust. článku III. bod 3.2 kúpnej zmluvy v plnej výške pred podpisom kúpnej zmluvy. E. F. podala dňa 29.09.2020 na Okresný súd Trenčín žalobu o určenie neplatnosti jeho odstúpenia od zmluvy a o určenie vlastníckeho práva vo svoj prospech. Nakoľko žalobca v tom čase nedisponoval

podkladmi k znaleckému posudku, trval na platnosti odstúpenia od zmluvy. Okresný súd Trenčín rozsudkom sp.zn. 20C/14/2020 určil, že odstúpenie žalovaného (tu žalobcu) zo dňa 10.08.2020 od tejto kúpnej zmluvy je neplatné. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 09.11.2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. O žalobe v časti určenia vlastníckeho práva nebolo rozhodnuté. Žalobca zaslal E. F. výzvu na zaplatenie kúpnej ceny a dňa 09.01.2023 bol žalobcovi doručený od notárky e-mail o prijatí peňazí do notárskej úschovy. Dňa 20.01.2023 bolo žalobcovi doručené potvrdenie o splnení podmienok o vydaní peňazí z notárskej úschovy. Až po skončení predmetného súdneho konania bol žalobcovi poskytnutý chorobopis jeho matky, nakoľko žalobca mal od počiatku pochybnosti vo vzťahu k prevodu tejto nehnuteľnosti, vzhľadom na zdravotný stav poručiťky, v akom sa v tom čase nachádzala a žiaden prevod mu vtedy nespomenula. Zo zdravotnej dokumentácie vyplynulo, že poručiťka bola odo dňa 02.12.2019 hospitalizovaná

z dôvodu zlomeniny krčka stehennej kosti na oddelení dlhodobo chorých v NSP Ilava a pri prijímaní bolo uvedené, že pacient je pri vedomí, spolupracuje, orientovaná osobou, inak nepresne, emočne labilná. Počas hospitalizácie bolo realizované psychiatrické konzil. vyšetrenie pre akútny organický psychosy v pooper. období navrubený na chron. amnestiky psychosyndróm. Žalobca si dal vypracovať znalecký posudok č. 42/2023 znalkyňou H. H. M., znalkyňou

z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie psychiatria, ktorá konštatovala, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2019 trpela pacientka duševnou poruchou - organickým psychosyndrómom, ktorá sa prejavovala najmä výrazným úbytkom pamäťových schopností, dezorientovanosťou a preto bola plne odkázaná na usmernenie a pomoc druhých. Duševný stav poručiťky jej preto neumožňoval pochopiť následky a význam uzavretej zmluvy o kúpe

a nemohla ovládať jej konanie. Žalobca mal za to, že zdravotný stav poručiťky bol natoľko vážny, že nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy a má dôvodné pochybnosti, či vôbec kúpnu zmluvu podpísala. V čase jej podpisu bola hospitalizovaná a jej zdravotný stav jej nedovoľoval dostaviť sa do Obce Selec na overenie podpisu. Žalobca mal za to, že kúpna zmluva je s poukazom na ust. § 34, 37 ods. 1, 38 ods. 2 a § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právny úkonom, pretože poručiťka konala v čase jeho uzavretia v duševnej poruche, ktorá ju činila na taký úkon neschopnou a na absolútnu neplatnosť súd musí s poukazom na judikatúru (napr. rozhodnutia NS SR sp.zn. 1Cdo 96/1995 a sp.zn. 5Cdo/208/2010 a uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 196/2022) prihladať ex offa. Z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu nemohla E. F. nadobudnúť žiadne vlastnícke právo a toto právo nemohol od nej nadobudnúť ani žalovaný, pretože nikto nemôže nadobudnúť nič od nevlastníka. Preto sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva vo svoj prospech s tým, že na veci má naliehavý právny záujem podľa § 137 písm.c/ CSP, lebo bez takéhoto určenia bude jeho právo neisté a žalovaný zostane naďalej zapísaný za vlastníka spornej nehnuteľnosti a zmenu tohto zápisu v prospech žalobcu nemožno dosiahnuť inak len súdnym rozhodnutím, ktoré môže byť podkladom zmeny takéhoto zápisu.

2. Dňa 01.03.2024 vstúpila do konania ako intervenient E. F. kupujúca. Uviedla, že dňa 03.12.2019 uzavrela s L. B. (právnou predchodkyňou žalobcu) pôvodnú kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod pozemku CKN parc. č. XXXX -orná pôda

o výmere 5.333m² v k.ú. C. C., zapísaný vtedy na LV č. XXXX a po smrti

L. B. vstúpil do jej práv žalobca. Žalobca od zmluvy odstúpil a v spore pred Okresným súdom Trenčín sp. zn. 20C/14/2020 medzi intervenientom (žalobkyňou) a žalobcom (ako žalovaným) o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy súd rozhodol, že odstúpenie od pôvodnej kúpnej zmluvy je neplatné a na základe tejto skutočnosti bol povolený vklad vlastníckeho práva

v prospech intervenienta. V zmysle predmetnej kúpnej zmluvy uhradil intervenient za pozemok žalobcovi kúpnu cenu 180.000 eur. Intervenient poprel tvrdenia žalobcu o údajnej neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu, že poručiťka zmluvu nepodpísala. Je pravdou, že intervenient nebol prítomný pri podpise kúpnej zmluvy L. B., pretože podpis kúpnej zmluvy zabezpečoval I. B. (syn L. B. a brat žalobcu) a tento zabezpečoval aj uzatvorenie kúpnej zmluvy. Bol to on, kto intervenientovi uviedol, že jeho matka zmluvu podpísala a prevod pozemku možno dokončiť. Vo vzťahu k prípadnej duševnej poruche, ktorou mala

jeho matka L. B. (podľa tvrdenia žalobcu trpieť) intervenient uviedol, že uzatvoreniu kúpnej zmluvy predchádzala príprava a viacero rokovaní. I. B. v lete 2019 oslovil H. F. (známeho intervenienta), že jeho matka L. B. má na predaj pozemok. Tak H. F. ako aj intervenient komunikovali vždy s I. B., ktorý uzatvorenie zmluvy za matku zabezpečoval, a s ktorou o tomto komunikoval. Z uvedeného je zrejmé, že proces prípravy prevodu vlastníckeho práva k pozemku trval niekoľko mesiacov a dokonca začal niekoľko mesiacov pred hospitalizáciou L. B., takže L. B. mala vedomosť o tom, čo je predmetom, resp. obsahom kúpnej zmluvy. I. B., ktorý ako syn L. B. jej zdravotný stav nepochybne dobre poznal, nikdy neuviedol, že by jeho matka trpela akoukoľvek duševnou poruchou. Intervenient poukázal na to, že tvrdenia žalobcu ohľadom (ne)platnosti kúpnej zmluvy uvádzal už v pôvodnom konaní ako aj v žalobe doručenej súdu pod sp. zn. 14C/11/2023, kde intervenient poukázal na znenie ods. 5 uznesenia Okresného súdu Trenčín zo 06.06.2023 č. k. 14C/11/2023-58. Z pripojeného právoplatného (12.12.2022) rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 20C/14/2020-139 zo dňa 29.04.2022, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/50/2022-182 zo dňa 09.11.2022 jednoznačne vyplýva, že platnosť kúpnej zmluvy medzi predávajúcou L. B. a E. F. zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej bol prevod C-KN parc. č. XXXX orná pôda o výmere 5.333m² zapísaná v k.ú. C. v tom čase na LV č. XXXX bola predmetom súdneho prieskumu, vrátane okolností, týkajúcich sa spornej hospitalizácie L. B. v čase podpisu tejto zmluvy a spochybňovania jej spôsobilosti na právne úkony A. B. (žalovaným vo veci 20C/14/2020). Súd právoplatne zamietol rozsudkom č. k.19Co/60/2021-118 zo dňa 19.01.2022, žalobu o určenie, že E. F. je vlastníčkou tejto nehnuteľnosti (bod 7. strana 5 rozsudku 20C/14/2020 z 29.04.2022) a právoplatne rozhodol, že odstúpenie žalovaného (A. B.) od tejto kúpnej zmluvy ako právneho nástupcu po poručiťelke zo dňa 10.08.2020 je neplatné. V bode 20. rozsudku sp. zn. 20C/14/2020 sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal s argumentáciou A. B. (žalobcu v tomto spore) ako žalovaného, ktorý poukazoval na absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy pre zdravotný stav L. B. v čase jej uzavretia, avšak neunesol v tomto spore dôkazné bremeno, svedčiace o nedostatku spôsobilosti L. B. na právne úkony. Otázka platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2019 je teda vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu (bod 20 strana 8 rozsudku sp. zn. 20C/14/2020 zo dňa 29.04.2022), ktorý konštatoval, že je platne uzavretá. Preto na určení vlastníckeho práva v prospech žalobcu v spore 14C/11/2023 z dôvodov, že zmluva je absolútne neplatná pre absenciu pravého podpisu poručiťelky už nie je daný naliehavý právny záujem, pretože tieto námietky mal žalobca vznášať v spore 20C/14/2020. Pokiaľ žalobca od kúpnej zmluvy uzavretej poručiťelkou dňa 03.12.2019 písomne odstúpil, musel ju mať celú k dispozícii, vrátane overeného podpisu poručiťelky s dátumom aj miestom jeho overenia a mal doklady o jej hospitalizácii v NSP Ilava od 02.12.2019 do 13.12.2019, pretože v bode 2. ako aj bode 20. rozsudku sp. zn. 20C/14/2020 z 29.04.2022 sa na ne žalovaný odvolával. Totožnú kúpnu zmluvu súd nie je oprávnený preskúmať znova v novom súdnom konaní len preto, že v pôvodnom spore si žalovaný (tu žalobca) nespĺnil dôkaznú povinnosť, s poukazom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorej záverom bolo, že sporná zmluva je neplatná (§ 230 CSP). Intervenient podotkol, že v prípade absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, z ktorej si zmluvné strany vzájomne plnili (predávajúci prevzal aspoň časť kúpnej ceny a kupujúci bol zapísaný ako vlastník) vzniká synalagmatický záväzok zo zákona v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka. Žalobca však intervenienta doposiaľ neoslovil s tým, že by chcel vydať bezdôvodné obohatenie - prijatú kúpnu cenu za pozemok. Intervenient navrhol v konaní vypočúť I. B., H. F., pracovníka Obce Selec overujúceho podpis a oboznámiť spis tun. súdu sp. zn. 20C/14/2020 a 14C/11/2023.

3. Žalobca podal na tamojší súd totožnú žalobu v spore sp. zn. 14C/11/2023, ktorá bola po výzve súdu vzatá späť a súd už záväzný právny názor v totožnej veci zaujal a nemal dôvod ho meniť ani na základe opätovne podanej žaloby, založenej na tom istom skutkovom a právnom základe - absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2019 o prevode CKN parc. č. XXXX vedenej aktuálne v LV č. XXXX v k. ú. C. C. medzi E. F. a L. B. založenej na argumentácii o právnej nespôsobilosti L. B. uzavrieť zmluvu či už kvôli zlému zdravotnému stavu, duševnej poruche alebo pochybnosti o pravosti jej podpisu na zmluve.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobu je nutné zamietnuť pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení. V zmysle ustálenej judikatúry (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. Cdo/49/2003 z 01.11.2003) Naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) OSP (dnes podľa § 137 písm. c) CSP) je daný vtedy, ak existuje aktuálny stav objektívnej

právnej neistoty medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je ohrozením navrhovateľovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť; nie je pritom rozhodujúce, ako táto neistota vznikla. V prejednávanej veci žiaden stav právnej neistoty neexistuje. Dňa 29.09.2020 bola na tunajší súd podaná žaloba E. F. (tu intervenient) proti žalovanému A. B. (tu žalobca) vedená pod sp. zn. 20C/14/2020 o: 1/ určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 10.08.2020 od zmluvy o kúpe nehnuteľností zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. C. C., obec C. C., okres C., zapísanej na LV č. XXXX Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor pre k.ú. C. C. ako parcely registra C, evidovanej na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX o výmere 5.333 m² orná pôda je neplatné a b/ určuje sa, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaný podal vzájomnú žalobu, s tým, že vlastníkom sporných nehnuteľností je on. Uznesením č. k. 20C/14/2020-78 zo dňa 07.05.2021 súd konanie o vzájomnej žalobe žalovaného pre späťvzatie zastavil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.06.2021. Rozsudkom č. k. 20C/14/2020-80 zo dňa 07.05.2021 súd žalobu zamietol a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k.19Co/60/2021-118 zo dňa 19.01.2022 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený v časti o zamietnutí žaloby o určenie, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti C-KN parc. č. XXXX v k.ú. C. C. o výmere 5.333 m² (právoplatne dňa 08.02.2022) a vo zvyšku rozsudok zrušil. Rozsudkom č. k. 20C/14/2020-139 zo dňa 29.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/50/2022-182 zo dňa 09.11.2022 súd právoplatne určil, že odstúpenie žalovaného zo dňa 10.08.2020 od zmluvy o kúpe nehnuteľností zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. C. C., obec C. C., M. C., zapísanej na LV č. XXXX Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor pre k.ú. C. C. ako parcely registra C evidovanej na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX o výmere 5.333 m² orná pôda je neplatné. Konanie sa právoplatne skončilo 12.12.2022.

5. Súd prvej inštancie aplikoval na prejednávajúcu vec ustálenú judikatúru. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1MCdo 12/2010 z 30. januára 2013 (R 139/2014) právoplatný rozsudok, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu, zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej v konaní o novej žalobe o určenie neplatnosti toho istého právneho úkonu aj vtedy, keď súd v predchádzajúcom konaní svoje rozhodnutie nezaložil na tých istých, už vtedy zistených skutočnostiach, z ktorých sa vyvodzuje neplatnosť právneho úkonu aj v novej žalobe. Podľa judikátu R 4/2009, nárok na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej alebo zrušenej zmluvy je zo zákona podmienený v zmysle § 457 OZ tým, že ide o vzájomnú reštitučnú povinnosť. To platí aj pre opačné prípady, kedy by predávajúci žaloval na vrátenie predanej veci. Aj takejto žalobe by súd mohol vyhovieť len vtedy, keby vo výroku rozsudku mohol vyjadriť synalagmatický záväzok oboch účastníkov neplatnej či zrušenej zmluvy k vráteniu plnení z oboch strán.

6. Z pripojeného právoplatného (12.12.2022) rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 20C/14/2020-139 zo dňa 29.04.2022 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/50/2022-182 zo dňa 09.11.2022 jednoznačne vyplýva, že platnosť kúpnej zmluvy medzi predávajúcou L. B. a E. F. zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej bol prevod C-KN parc. č. XXXX orná pôda o výmere 5.333 m² zapísaná v k.ú. C. C. v tom čase na LV č. XXXX bola predmetom súdneho prieskumu, vrátane okolností, týkajúcich sa spornej hospitalizácie L. B. v čase podpisu tejto zmluvy a spochybňovania jej spôsobilosti na právne úkony A. B. (žalovaným vo veci 20C/14/2020). Súd právoplatne zamietol rozsudkom č. k.19Co/60/2021-118 zo dňa 19.01.2022, žalobu o určenie, že E. F. je vlastníčkou tejto nehnuteľnosti (bod 7. strana 5 rozsudku 20C/14/2020 z 29.4.2022) a právoplatne rozhodol, že odstúpenie žalovaného (A. B.) od tejto kúpnej zmluvy ako právneho nástupcu po poručiťelke zo dňa 10.08.2020 je neplatné. V bode 20 rozsudku sp. zn. 20C/14/2020 sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal s argumentáciou A. B. (žalobcu v tomto spore) ako žalovaného, ktorý poukazoval na absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy pre zdravotný stav L. B. v čase jej uzavretia, avšak neunesol v tomto spore dôkazné bremeno, svedčiace o nedostatku spôsobilosti L. B. na právne úkony. Otázka platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2019 je teda vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu (bod 20 strana 8 rozsudku sp. zn. 20C/14/2020 zo dňa 29.04.2022), ktorý konštatoval, že je platne uzavretá. Preto na určení vlastníckeho práva v prospech žalobcu v tomto spore (rovnako aj v právopl. skončenom spore sp.zn. 14C/11/2023 pre späťvzatie žaloby) založenom na dôvodoch, že totožná kúpna zmluva zo dňa 03.12.2019 je absolútne neplatná pre absenciu pravého podpisu poručiťelky a jej nespôsobilosti na právne úkony dodatočne predloženým znaleckým posudkom už nie je daný naliehavý právny záujem, pretože tieto námietky, vrátane návrhov na vykonanie dokazovania oboznámením zdravotnej dokumentácie a súdnym znalcom na posúdenie

spôsobilosti na právne úkony L. B. mal žalobca vznášať v spore sp. zn. 20C/14/2020. Pokiaľ žalobca od kúpnej zmluvy uzavretej poručiiteľkou dňa 03.12.2019 písomne odstúpil, musel ju mať celú k dispozícii, vrátane overeného podpisu poručiiteľky s dátumom aj miestom jeho overenia a mal doklady o jej hospitalizácii v NSP Ilava od 02.12.2019 do 13.12.2019, pretože v bode 2. ako aj bode 20. rozsudku sp. zn.20C/14/2020 z 29.04.2022 sa na ne (ako žalovaný) odvolával. Totožnú kúpnu zmluvu (z iných dôvodov), ktorej platnosť už bola predmetom súdneho prieskumu v inej právoplatne skončenej veci súd nie je oprávnený preskúmať znova v novom súdnom konaní z dôvodov, že v pôvodnom spore si žalovaný (tu žalobca) nesplnil dôkaznú povinnosť, s poukazom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorej záverom bolo, že sporná zmluva je platná (§ 230 CSP). 7. V prejednávanej veci teda niet stavu právnej neistoty a súd nemôže pristúpiť k opätovnému prieskumu totožnej kúpnej zmluvy a dospieť k inému záveru, než je v právoplatnom rozhodnutí súdu vo veci sp. zn. 20C/14/2020, pretože takýmto postupom by porušil princíp právnej istoty. Okrem toho, žalobca ani nevrátil intervenientovi zaplatenú kúpnu cenu za pozemok na základe zmluvy, ktorú považuje za absolútne neplatnú a to vo výške 180.000 eur, ktorú prevzal a to nebolo sporné. Preto súd žalobu bez ďalšieho dokazovania zamietol ako nedôvodnú.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný a intervenient mali v spore plný úspech a preto im súd priznal plnú náhradu trov konania. Súd nezistil dôvody na aplikáciu ust. § 257 CSP (výnimočné nepriznanie trov konania), vzhľadom na výšku prevzatej kúpnej ceny žalobcom za predanú nehnuteľnosť zo zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobca dovoľoval, vo výške 180.000 eur, čo mu umožňuje hradiť trovy konania, v ktorom mal neúspech.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne posúdil a vyhodnotil predložené dôkazy, následne dospel na základe vykonnaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP/. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s poskytnutým skutkovým stavom, nedostatočne svoje rozhodnutie odôvodnil, nesprávne právne posúdil naliehavý právny záujem a nesprávne právne posúdil prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/56/2009 zo dňa 22.09.2010. Závery súdu prvej inštancie, v zmysle ust. § 230 CSP, keď v danej veci nie je možné opätovne preskúmať kúpnu zmluvu a dospieť k inému záveru, než je v právoplatnom rozhodnutí súdu vo veci sp. zn. 20C/14/2020, nie sú správne. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že až po skončení konania sp. zn. 20C/14/2020 bol žalobcovi poskytnutý chorobopis jeho matky, poručiiteľky, pričom žalobca mal od počiatku pochybnosti vo vzťahu k prevodu nehnuteľností matkou. Žalobca mal vedomosť, v akom zdravotnom stave je jeho matka. V rámci konania sp. zn. 20C/14/2020 mal žalobca pochybnosti ohľadom zdravotného stavu matky, ale podrobný chorobopis v tej dobe nemal k dispozícii. Žalobca nevidí dôvod na vrátenie kúpnej ceny tak, ako túto skutočnosť vyhodnotil súd prvej inštancie, nakoľko nie je právoplatne rozhodnuté, že kúpna zmluva je absolútne neplatná. Súd prvej inštancie rozhodnutie riadne neodôvodnil v súlade s ust.

§ 220 ods. 2 CSP /viď rozsudok zo dňa 27. apríla 2006, sp. zn. 4Cdo/171/2005, II. ÚS 6/0 zo dňa 13. marca 2003, nález ÚS SR sp. zn. III.ÚS 36/2010. Vydaný rozsudok súdu prvej inštancie je porušením ústavnoprávne a medzinárodne garantovaných základných princípov materiálneho štátu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Intervenient v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca sa v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 20C/14/2020 domáhal určenia vlastníckeho práva z dôvodu neplatnosti pôvodnej kúpnej zmluvy. V danom konaní bola právoplatne posúdená otázka platnosti odstúpenia ako i otázka určenia vlastníckeho práva, preto v prejednávanej veci stav právnej neistoty neexistuje. Namietal, že z prípadnej absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, z ktorej si zmluvné strany vzájomne plnili, vzniká synalagmatický záväzok zo zákona v zmysle § 457 OZ. Žalobca intervenienta neoslovil s tým, že chce vydať bezdôvodné obohatenie - prijatú kúpnu cenu za pozemok. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia, ktoré však nekonkretizoval. S názorom žalobcu, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je nepresvedčivé a nedostačujúce sa nestotožnil. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na

prekážku res iudicata ako i z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu. Dňa 29.09.2020 bola podaná žaloba E. F. proti žalovanému

A. B., vedená pod sp. zn. 20C/14/2020 o určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 10.08.2020 od zmluvy o kúpe nehnuteľností zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. C. C. , obec C. C., M. C., zapísanej na LV č. XXXX Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor pre k.ú. C. C. ako parcel reg. "C", evidovanej na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX

o výmere 5.333 m² orná pôda je neplatné a určenie, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaný podal vzájomnú žalobu o určenie vlastníckeho práva. V danej veci bolo právoplatne rozhodnuté, že odstúpenie od kúpnej zmluvy je neplatné. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2022. Poukázal na judikát R 4/2009. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdil /§ 387 ods. 1 CSP/ a žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na ust. § 230 CSP ako i na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/12/2010 zo dňa 30.01.2013, keď vec už bola právoplatne rozhodnutá a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č. k. 20C/14/2020 zo dňa

7. mája 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 19Co/60/2021 zo dňa 19.01.2022 / žalobca E. F. c/a A. B. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti/. Súd sa

v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne vysporiadal s platnosťou kúpnej zmluvy /bod 20. rozsudku/. Žalobca bol v konaní sp. zn. 20C/14/2020 vyzvaný, aby predložil chorobopis

L. B., ktorý ako dôkaz navrhol vykonať, prípadne mal súdu oznámiť, u koho sa predmetný doklad nachádza. Na otázku súdu žalobca uviedol, že zdravotná dokumentácia alebo jej sa nachádza v Nemocnici s poliklinikou v Ilave. Žalobca mal možnosť navrhnúť súdu zabezpečenie zdravotnej dokumentácie L. B., avšak takýto dôkaz nenavrhol a v konaní neunesol dôkazné bremeno. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Intervenient v písomne podanom vyjadrení, k vyjadreniu žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že v predmetnom spore je daná prekážka rozsúdenej veci. Žalobca v pôvodnom konaní, sp. zn. 20C/14/2020 namietal neplatnosť kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi intervenientom a L. B. a to z rovnakých dôvodov ako

v tomto konaní. Žalovanému bolo v predmetnej veci doručené predvolanie k pojednávaniu, kde sa okrem iného nachádza výzva súdu: obratom predložte súdu chorobopis alebo jej L. B., ktorý dôkaz navrhol vykonať, prípadne mal súdu oznámiť, u koho sa predmetný doklad nachádza. K uvedenému žalovaný uviedol, že zdravotná dokumentácia alebo jej sa nachádza v Nemocnici s poliklinikou v Ilave. O tom, kde sa chorobopis nachádza, mal žalobca vedomosť

a nič mu nebránilo v tom, aby navrhol súdu tento si vyžiadať a vykonať dokazovanie jeho oboznámením, prípadne navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania, čo však nespravil.

V pôvodnom konaní žalobca na pojednávaní konanom dňa 07.05.2021 uviedol, že žalovaný návrhy na doplnenie dokazovania nemá. Žalobca si svoju dôkaznú povinnosť v pôvodnom konaní nesplnil, neunesol dôkazné bremeno a toto sa snaží napraviť v tomto konaní.

13. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

14. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) pričom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

16. Odvolací súd preskúmaním vecí v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolaním strany sporu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne odkazuje v zmysle § 387

ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

17. Čo sa týka žalobcom namietaným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, možno konštatovať, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr.: rozsudok ESĽP vo veci I. L. v. Holandsko z 19.04.1994, č. 16034/90, bod 61). Ústavný súd SR v tomto smere konštatoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003). Z týchto dôvodov mal odvolací súd za nedôvodnú odvoláciu námietku žalobcu poukazom na nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku.

18. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, napr. keď súd prvej inštancie zoberie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

19. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny

predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery).

20. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z precízne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil správne právne závery. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie.

21. Ťažiskovo žalobca namietal, že v konaní preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam ako i skutočnosť, že kľúčovým dôkazom pre posúdenie platnosti kúpnej zmluvy je chorobopis matky žalobcu, ktorý žalobca získal až po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20C/14/2020.

22. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, keď žiaden stav právnej neistoty neexistuje. Zdôraznil, že dňa 29.09.2020 podala E. F. (v danej veci intervenient) proti žalovanému (v danej veci žalobcovi) žalobu o určenie, že odstúpenie žalovaného zo dňa 10.08.2020 od zmluvy o kúpe nehnuteľnosti zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. C. C., je neplatné a určenie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 20C/14/2020. Dňa 12.12.2022 nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť, keď bolo určené, že odstúpenie žalovaného zo dňa 10.08.2020 od zmluvy o kúpe nehnuteľnosti zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. C. C., je neplatné. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že platnosť kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcou L. B. /matkou žalobcu/ a E. F. zo dňa 03.12.2019, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. C. C., bola predmetom súdneho prieskumu, vrátane okolností týkajúcich sa spornej hospitalizácie L. B. v čase podpisu kúpnej zmluvy a spochybňovanie spôsobilosti na právne úkony L. B..

23. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 230 CSP, ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

25. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý rieši (odstraňuje neistotu vzťahu sporových strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/264/2007, 5Cdo/31/2011, 4Cdo/111/2008. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednáwanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

26. Žalobca v podanom odvolaní, vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem, uviedol, že v rámci podanej žaloby preukázal, že naliehavý právny záujem je splnený, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/56/2009. Iné odvolacie námietky nevzniesol, čím sa sám diskvalifikoval vecnému prieskumu v tejto časti. Na zdôraznenie odvolací súd, s poukazom na rozsah odvolania ako i viazanosť odvolacími dôvodmi skonštatoval, že súd prvej inštancie správne posúdil, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď žiaden stav právnej neistoty neexistuje za situácie, že súd nemôže pristúpiť k opätovnému prieskumu totožnej kúpnej zmluvy a dospieť k inému záveru, než je v právoplatnom rozhodnutí súdu vo veci sp. zn. 20C/14/2020, nakoľko takýmto postupom by porušil princíp právnej istoty.

27. Súd prvej inštancie správne poukázal na právoplatné rozhodnutie, v ktorom sa riešila otázka platnosti kúpnej zmluvy, teda došlo k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca uplatňuje svoj nárok. Odvolateľ v podanom odvolaní, vo vzťahu k druhej kľúčovej otázke, neuviedol podstatné námietky a zotrval na tvrdení, že nemal k dispozícii chorobopis L. B., svojej matky. Ku skutočnostiam, že v pôvodnom konaní bol žalobcovi poskytnutý priestor na predkladanie návrhov, sa nevyjadril, nevzniesol konkrétne výhrady. Procesná pasivita žalobcu v inom konaní (sp.zn.20C/14/2020), bez vecnej argumentácie, nezakladá povinnosť súdu opätovne posudzovať uplatnený nárok, nakoľko takýmto postupom by porušil princíp právnej istoty, na ktorú skutočnosť správne poukázal súd prvej inštancie.

28. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že v rámci konania sp. zn. 20C/14/2020 mal pochybnosti ohľadom zdravotného stavu matky, ale podrobný chorobopis v tej dobe nemal k dispozícii. Bez ďalšieho však žalobca neuviedol, aké procesné návrhy v pôvodnom konaní navrhol vykonať za situácie, keď mal žalobca dôvodné pochybnosti o zdravotnom stave svojej matky, mal svoju procesnú aktivitu nepremietnúť do svojich návrhov, za účelom preukázania svojich tvrdení. Žalobca v priebehu konania poukázal len na absenciu listinného dôkazu, chorobopisu svojej matky, neuviedol, z akého dôvodu sa v pôvodnom konaní nedomáhal zabezpečenia tohto listinného dôkazu. Súd prvej inštancie v odseku 13. svojho rozhodnutia správne skonštatoval, že v bode 20. rozhodnutia sp. zn. 20C/14/2020 sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal s argumentáciou A. B., ktorý namietal absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy pre zdravotný stav L. B. v čase jej uzavretia, avšak nevniesol v tomto spore dôkazné bremeno svedčiace o nedostatku spôsobilosti L. B. na právne úkony. Otázka platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2019 je vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu, ktorý konštatoval, že je platne uzavretá.

29. S ohľadom na formuláciu predstretých odvolacích dôvodov odvolací súd zdôraznil principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, z čoho nadväzne vyplýva, že odvolací súd nemôže nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Odvolateľ v rámci predstretého opravného prostriedku úplne rezignoval na vznesenie protiargumentácie voči uvedenej zásadnej/nosnej právnej úvahe na preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení ako i predloženie zdravotnej dokumentácie matky žalobcu v tomto konaní, bez vecnej argumentácie. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd uviedol, že z hľadiska procesnej ekonomie je nadbytočné sa zaoberať ďalšími odvolacími námietkami, nakoľko takáto procesná situácia a to nepopretie niektorého zo samostatných dôvodov zamietnutia žaloby nevyhnutne vedie k procesnému neúspechu odvolateľa.

30. Záver súdu prvej inštancie, že žalobca na určení vlastníckeho práva v tomto spore, založenom na dôvodoch, že totožná kúpna zmluva zo dňa 03.12.2018 je absolútne neplatná pre absenciu pravého podpisu poručiteľky a jej nespôsobilosti na právne úkony dodatočne predloženým znaleckým posudkom, nie je daný naliehavý právny záujem, pretože tieto námietky, vrátane návrhov na vykonanie dokazovania oboznámením zdravotnej dokumentácie a súdnym znalcom na posúdenie spôsobilosti na právne úkony L. B. mal žalobca vznášať v spore sp. zn. 20C/14/2020, je správny, so zdôraznením, že totožnú kúpnu zmluvu /z iných dôvodov/, ktorej platnosť už bola predmetom súdneho prieskumu v inej právoplatne skončenej veci súd nie je oprávnený preskúmať znova v novom súdnom konaní, keď žalobca si nespĺnil dôkaznú povinnosť, s poukazom na prekážku právoplatne skončenej veci.

31. Poukaz žalobcu na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/56/2009 nie je dôvodný, nakoľko vychádza z iných skutkových okolností. Predmetom dovolacieho prieskumu bolo posúdenie naliehavého právneho záujmu pri určení neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so všeobecne záväzným nariadením, ktoré upravovalo prednostné právo na kúpu pozemku užívateľom pozemkov.

32. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcovi priznal každému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427

ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne

(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

§ 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa

§ 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom

(§ 429 ods. 1 CSP).